

Pengekrisen bliver værre – kun LaRouches nye Bretton Woods kan stoppe det

I takt med at den omsiggribende internationale 'valutakrise' truer et voksende antal banker, meddelte den russiske finansminister Anton Siluanov på nationalt tv i søndags, at Rusland fortsat vil formindske sine beholdninger af amerikanske statsobligationer og bruge rubler og andre valutaer til handelsbetalinger; dette blev rapporteret i en pressemeddelelse fra RIA Novosti. Den tyrkiske præsident Recep Tayyip Erdogan og finansminister Berat Albayrak har også meddelt, at det er hensigten at benytte andre betalingsvalutaer end dollar.

Rublen og den tyrkiske lira er blandt vigtige valutaer, som nu styrtdykker på baggrund af en enorm og skælvende global boble af lavkvalitets, virksomhedsgæld, skabt af centralbankernes misforståede trykning af penge igennem et årti. Af den del af den globale virksomheds-gæld på 75 billioner \$, som er 'rated', er mere end halvdelen klassificeret 'junk' eller lige en tand over 'junk'. De faldende valutaer efterlader nu nogle af de mere kortsigtede klumper af denne lav-kvalitetsgæld helt ubetalelig. Det har stået klart igennem det sidste års tid, at stigende rentesatser i USA og Europa ville skubbe en masse af denne gæld ud i 'default' (misligholdelse -red.)

For Tyrkiets vedkommende er 180 milliarder ud af samlet 337 milliarder dollars i virksomhedsgæld, pålydende i dollar, kortsigtet, med mindre end et års løbetid – og der er endnu mere pålydende i euro. Den tyrkiske økonomi og industri vokser hurtigt, og statsgælden er lav, men det spekulative angreb på valutaen følgende annonceringen af de amerikanske

told-tariffer, overtrumfer dette.

Ikke alene er store europæiske banker, især de franske og spanske, stærkt eksponerede for denne, nu giftige, virksomhedsgæld; det er også store statsbanker i Gulf-staterne. Og der er andre såkaldte 'emerging country'-valutaer, og måske endda nogle europæiske, der allerede er på spanden, eller på vej til det, på baggrund af den styrkede dollar.

Tyrkiet har i dag indført delvis kapitalkontrol på sine banker, samtidig med at deres reservekrav på udlån reduceres med 0,25 %. Det har også forbudt 'short-selling' af aktier. Disse foranstaltninger holdt fredag faldet af liraen på omkring 7,15/ dollar, fra 6,9/ dollar; under det niveau, hvor tyrkiske banker sandsynligvis vil krakke.

De russiske og tyrkiske meddelelser rejser faktisk spørgsmålet om en øjeblikkelig indsats for at lancere et nyt Bretton Woods monetært system, som beskrevet og foreslået af EIR's grundlæggende redaktør, Lyndon LaRouche, igennem mange år.

Den amerikanske dollar – som faktisk længe har været 'London-dollaren', da de fleste dollars er blevet udstedt på Londons eurodollar-markeder – har været verdens reservevaluta uden guldreserver siden 1970'erne. Overgangen til at bruge andre valutaer til handelsafregninger kan ske ved aftaler blandt andre store lande – dvs. BRICS, som Tyrkiet offentligt ønsker at deltage i. Men uden enighed om at tage skridt til et nyt guldbaseret system med faste valutakurser, en ny Bretton Woods-aftale, vil disse 'sideaftaler' for handelsafregning ikke stoppe finanskrisen. Faktisk kan de føre til yderligere kaotiske valutaudsving og spekulative angreb.

Finanssystem i krise:

De kommende uger kan byde på store forandringer

Leder fra LaRouchePAC den 14. august 2018 – De nærmeste uger kan byde på meget dramatiske forandringer, hvis der satses fuldt ud på at forsvare Donald Trumps præsidentskab fra de sidste tre års angreb fra britisk efterretningstjeneste, og skubbe USA med i Bælt- og Vejinitiativet og de store infrastrukturprojekter. Dette kan lykkes. Det betyder en kamp for at stække den Demokratiske Nationale Komité's plan for rigsretssag (mod Trump -red.) – krævet af Londons medier siden dagen hvor Trump blev indsat – før det kan iværksættes. Og det betyder at besejre de britiske dogmer for supermagtskonfrontation og frihandel, der stadig inficerer hele Kongressen og kredse omkring præsidenten.

For det første kan 'Muellergate'-skandalen eksplodere fuldt ud, mellem nu og den 28. august, hvor den forhenværende nummer 4 i Justitsministeriet, Bruce Ohr, er indstævnet til at vidne foran to udvalg i Repræsentanternes Hus. Dette er skandalen proklameret af præsidentens advokat Rudy Giuliani, skandalen om den McCarthy-agtige "undersøgelse, der er værre end den (ikke-) forbrydelse", som det er at ønske USA gode forbindelser med Rusland. Efterhånden som der kommer information ud om Ohrs centrale rolle i skandalen, kommer potentialet for, hvad en fuld af-klassificering ville afsløre, til syne. Det er nu afsløret, at den højtstående britiske MI6-agent Christopher Steele, der var i konstant samarbejde med justitsministeriet gennem Ohr, længe efter at FBI formodedes at havde brudt kontakten med ham, havde advaret om "katastrofale konsekvenser" for den britiske anti-Trump

kampagne, hvis Ohr var blevet fyret, da hans foresatte Sally Yates blev det.

Efterhånden som kongresudvalgene skyder sig ind på Ohr-Steele samarbejdet og alt imens MI6-Brennan-CIA-samarbejdet allerede nu står afsløret, kan den amerikanske offentlighed blive opildnet til at stoppe de indlysende britiske bestræbelser for at fjerne endnu en amerikansk præsident, som er frygtet af London.

EIR's nye angreb på denne skandales lugt af 'det Britiske Imperium', forfatter Barbara Boyds artikel "Fisken stinker fra hovedet af", skal masse-cirkuleres via internettet og sociale medier, såvel som til kongressen, mellem nu og den 28.

Samtidig er det transatlantiske finanssystem truet af at eksplodere i den nærmeste fremtid. På baggrund af en enorm boble af virksomhedsgæld, af hvilken det meste officielt er rangeret som 'junk' eller lige over 'junk', styrtdykker en række store valutaer pludselig dramatisk, og vælter store lunser af denne gæld over til 'default' (misligholdelse) i løbet af de kommende måneder, og truer dermed øjeblikkeligt de i London baserede megabanker. Sanktioner og 'strafafgifter' bidrager til krisen. Blandt de faldende valutaer er den russiske rubel.

Denne generelle finanskriser lader sig ikke afvende ved en forventning om, at disse lande hæver renten ud over ågersatser, eller decimerer deres offentlige tjenester, eller går til det mislykkede IMF.

Løsningen blev beskrevet fuldt ud af EIR's grundlæggende redaktør Lyndon LaRouche år forinden det sidste globale økonomiske sammenbrud. Løsningen indebærer en øjeblikkelig aftale blandt, i dag, BRICS-nationerne og USA, for et nyt Bretton Woods monetært system med faste valutakurser og fælles kreditaftaler til fremme af eksport af kapitalgoder og infrastrukturprojekter.

Helga LaRouche noterede i dag, at den internationale orden, sådan som den plejer at være, er ved at disintegrere, og at "den sikre grund", i den forbindelse, er Lyndon LaRouches lange historik med at formulere et nyt Bretton Woods-system til fremme af produktiv kreditudstedelse og 'fire love' for økonomisk genopretning, startende med Glass-Steagall.

For det tredje, er der, af Kesha Rogers, kandidat til Kongressen for Texas, blevet åbnet et bredt spor for Trump-præsidentskabet til samarbejde med Kinas Bælt- og Vejinitiativ med forslaget om et "Nordamerikansk Bælt- og Vejinitiativ (NABRI), hvor USA og Mexico arbejder sammen med Kina, som allerede er midt i nye infrastrukturprojekter overalt i Latinamerika.

Trump er i gode diskussioner med Mexicos nyvalgte præsident, som har fremsat sine egne forslag til Trump om samarbejde om jernbane- og energi-infrastrukturprojekter på tværs af grænsen og ind i Mellemamerika. Trump forudsiger helt op til hans middagsaftale med amerikanske forretningsfolk den 7. august stadig gode amerikanske økonomiske relationer med Kina. Hans kommentarer vedrørende Kina synes at være blevet direkte fejlrapporteret på en opildnende måde af den førende hovedstadsavis, The Hill, hvilket antyder desperation for at forhindre Trumps samarbejde med sin gode ven, præsident Xi Jinping.

Men kandidat Kesha Rogers "'NABRI"-forslag kan få det til at ske, hvis det får landsdækkende støtte.

For det fjerde, ser det demokratiske partis lederskab til med ubehag, mens dele af den genoplivede arbejderbevægelse giver kvalificeret politisk støtte til præsidenten. Nogle af dens primærvalg rundt om i landet bliver vundet af kandidater fra partiets venstrefløj, for hvem DNC's (Demokraternes National Komité) intention om rigsretssag mod præsident Trump ikke er en prioritet. De ønsker at besejre frihandel og spekulation på Wall Street.

LaRouches 'fire love', Bælt- og Vejinitiativet og et nyt Bretton Woods monetært system er de eneste midler til at gøre dette.

POLITISK ORIENTERING: Den gamle verdensorden disintegrerer – BRIKS og det nye paradigme vinder frem

Se også 2. del (30 min)

Med formand Tom Gillesberg

Video 1. del:

Video 2. del:

Lyd:

Værre end 'fake news': Mediernes tvungne ensartethed!

– af Helga Zepp-LaRouche

5. august 2018 – Vi burde have lært fra 1920'erne og 1930'erne, at spredning af kulturel pessimisme i befolkningen har fatale konsekvenser. Men en sådan pessimisme spredes i dag i lyset af usikre fremtidsmuligheder i mange vestlige samfund, og især i Tyskland, med det resultat at flere og flere borgerne helt har opgivet håbet om at kunne gøre en forskel gennem deres egen deltagelse, eller at de tilslutter sig højrefløjspartier, der kan give et afløb for vreden, men ikke tilbyder nogen løsninger. Synderen for denne udvikling er ikke mindst det politiske etablisement, som får os til at acceptere en 'TINA' politik – TINA er akronym for 'There Is No Alternative' (der er ikke noget alternativ) – og den tvungne ensartethed i 'mainstream'-mediernes, som undertrykker alle budskaber, der peger på alternativer.

Vi gennemlever, hvad der sandsynligvis er den største strategiske forandring nogensinde. Under ledelse af BRICS-landene (Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika) fokuserer størstedelen af udviklingslandene for øjeblikket på 'win-win'-samarbejde, med det formål at gøre springet til en status som en industrialiseret nation, og at opnå en god levestandard for deres befolkninger så hurtigt som muligt. BRICS-gruppens årlige konference i Johannesburg i juli omfattede nogle af udviklingslandenes største og vigtigste internationale organisationer, såsom Gruppen af 77, Organisationen for Islamisk Samarbejde (OIC), Mercosur og Den Afrikanske Union, som alle var til stede for at samarbejde med BRICS om Det Globale Syden-initiativ.

Det kinesiske Silkevejs-initiativ, og ideen om at relationer ikke længere er baseret på geopolitisk konfrontation men på gensidige fordele, har forandret det politiske klima i mange af verdens regioner på en aldeles positiv måde. For eksempel har valget af den nyligt udpegede pakistanske premierminister Imran Khan for første gang skabt potentialet til at bilægge konflikten mellem Indien og Pakistan. Khan lovede at sikre, at hans land tog to skridt mod Indien for hvert skridt, som Indien ønskede at tage imod Pakistan. Samarbejdet mellem BRICS-landene har også indflydelse på Pakistan; Kina har traditionelt gode forbindelser med Pakistan, og netop nu holder de russiske og pakistanske søværn et møde på højt niveau, efter at de første fælles manøvrer mellem russiske og pakistanske landtropper nogensinde fandt sted netop for et år siden.

Også omfattet af den nye samarbejdsånd er Afrikas Horn, hvor de hidtil fjendtlige stater Somalia, Djibouti, Eritrea og Etiopien kraftigt udvider deres diplomatiske og økonomiske forbindelser, i høj grad takket være kinesernes investeringer, som f.eks. i opførelsen af jernbanen fra Djibouti til Addis Abeba. Og i modsætning til den konsekvent negative mediedækning af forhandlingerne mellem Nordkorea, Sydkorea og USA er denne proces godt på vej med mulighed for, at et ledende nordkoreansk regeringsmedlem kan tale i New York inden den kommende Generalforsamling i FN til september.

I mellemtiden har den syriske regering lanceret den økonomiske genopbygning af provinsen Aleppo. Den første del af tretrinsprogrammet er genopbygningen af infrastrukturen, det andet trin er den specifikke forsørgelse af hver enkelt familie, og den tredje fase er folks tilbagevenden til et sikkert nærmiljø, som viceminister i provinsen, Hamid Kenno, understregede. På samme tid har det russiske militær hjulpet med at oprette et flygtningecenter i Syrien, der vil byde flygtninge velkommen tilbage fra Jordan, Libanon og Tyrkiet og bistå dem med deres tilbagevenden til deres hjem. Et

interministerielt koordineringsudvalg af de russiske udenrigs- og forsvarsministerier har overtaget den velordnede hjemsendelse af flygtninge.

Man ville formode, at alle disse udviklinger faktisk ville dominere overskrifterne, hvilket straks ville fylde alle klart tænkende mennesker med håb om, at verdensfreden er blevet mere sikker, at fattigdom kan overvindes, og at flygtningekrisen kan løses på en human måde. I stedet siger medierne ikke et ord om initiativet 'Globale Syden'. En artikel i Die Welt, broderet med meget geopolitisk spin, citerer Xi Jinpings tale på BRICS-topmødet: "Afrika har mere udviklingspotentiale end enhver anden region i verden". Og hvad konkluderer forfatteren? At "Kina arbejder for at opbygge sit imperium", og at det kommende topmøde mellem Kina og Den Afrikanske Union i Beijing førstkomende september bare er Xi Jinpings "charme-offensiv."

Selvfølgelig har denne censur af gode nyheder til formål at skildre det gamle neo-liberale paradigmes politik, som om, at der ikke er noget alternativ. Hvis Kina – i øvrigt sammen med Indien, Rusland og Japan – nu påviser, at Afrika rent faktisk kan industrialiseres, og hvis det blev sandfærdigt rapporteret, så kunne nogen måske tænke sig at spørge hvorfor det afrikanske kontinent, efter århundreder med kolonialisme og årtier med IMF's berygtede kreditbetingelser, er i sin nuværende prekære tilstand, og om ikke dette er en væsentlig årsag til flygtningekrisen.

I stedet for at svare på Kinas gentagne tilbud om at arbejde sammen med de afrikanske stater om deres industrialisering i forbindelse med Den nye Silkevej, har den tyske regering blokeret for kinesiske investeringer i Tyskland, såsom den seneste erhvervelse af producenten af præcisions-maskineri, Leifeld Metal

Spinning, skønt forskellige undersøgelser bekræfter, at kinesiske investorer altid har sørget for at øge antallet af arbejdspladser og hævet lønnen. Hvor var regeringens veto, da

dusinvis af britiske og amerikanske investeringsfonde i de senere år tog alting fra mellemstore virksomheder til boligselskaber og infrastruktur, skar de bedste dele fra og solgte dem, og lukkede ned for resten som socialt uforenelige?

Det er en absurd ide at tro, at man kan standse fremgangen for vækst- og udviklingslande – Indien og Kina alene tegner sig for 2,6 mia. mennesker – og pålægge den neoliberale geopolitiske model som den eneste mulige option for resten af verden. Blairs og Obamas politik for at omdanne hele verden til vestligt demokrati gennem regimeskifte og 'humanitære' interventioner som en slags moderne korstog, er klart mislykkedes. Hverken Kina eller Rusland vil have denne model, og flere og flere udviklingslande ser den kinesiske model som modellen for deres egen udvikling.

Årsagen er, at BRICS tilbyder en form for samarbejde, der fokuserer på gensidig udvikling, mens Vesten foretrækker den neoliberale model, og dermed profitmaksimering for de få på bekostning af de mange. Det bliver heller ikke overset i resten af verden, at EU glider ind i mere og mere uenighed mellem dets medlemsstater, hvad enten det drejer sig om at håndtere flygtningekrisen, valget mellem større integration versus en understregning af national suverænitet eller forholdet til Kina, Rusland og USA.

At se på verden gennem eurocentriske briller tilslører den betragtning, at størstedelen af menneskeheden, repræsenteret ved BRICS og Det Globale Syden, har draget den konklusion af Vestens neoliberale politik, at en revision af det nuværende system for global styring er presserende nødvendigt, og at denne omorganisering ikke kan overlades til Vesten.

I stedet for arrogant at fortsætte med at sætte sig på egoismens høje hest i deres formodede overlegenhed, og snart lande deres befolkninger på historiens udkant, bør Europas nationer og USA se på tilbuddene fra Kina og Rusland om samarbejde og medvirken i udformningen af det nye paradigme.

Trods punktafgifter pålagt af Trump fortsætter Kina med at tilbyde samarbejde til USA for at eliminere handelsunderskuddet gennem 'joint ventures' i tredjelande. Og en talskvinde for Kinas handelsministerium har netop sagt, "Vi tror altid på, at dårlige ting kan forvandles til gode, og at udfordringer kan forvandles til muligheder."

Og ved det netop afsluttede ASEAN- topmøde (Association of South East Asian Nations) i Singapore, genkaldte den russiske udenrigsminister Sergey Lavrov Putins ord fra Rusland-ASEAN-topmødet i Sochi i 2016, hvor han opfordrede partnerlande til at være opmærksom på det enorme geopolitiske og geoøkonomiske potentiale i det eurasiske kontinent, hvor den Eurasiske Økonomiske Union (EAEU), Shanghai Corporation Organisation (SCO) og ASEAN supplerer hinanden. Lavrov understregede, at døren forbliver åben for EU og ingen skulle tvivle på, at EU burde være interesseret i det af rent pragmatiske økonomiske og forretningsmæssige grunde.

Men man kunne også finde grunde til et sådant samarbejde, som går ud over det pragmatiske. Hvis Europa ikke vil glemme og miste sin humanistiske og klassiske kultur, så kunne vi genoplive ideerne fra Nicholas af Cusa, Leibniz og Schiller, og yde vores bidrag til udviklingen af menneskeheden. Det vil du helt bestemt ikke læse om i de almindelige medier. Men så er der dette forum (hjemmeside).

Den døende elefant i lokalet

Leder fra LaRouchePAC den 2. august 2018 – City of London kæmper for at beholde sin kontrol intakt over den globale derivatboble på \$ 1.5 billion, under betingelser som i stigende grad indikerer dens tidlige død. Hvad der står på

spil, er det Britiske Imperiums kvælertag på det transatlantiske finanssystem og dets økonomier under omstændigheder med et frembrusende alternativ i form af Bælte- og Vejinitiativet.

Et umiddelbart brændpunkt er Storbritanniens Brexit, og City of Londons afpresningskrav om, at de beholder deres fremtrædende kontrol over verdenshandlen med derivater, til trods for at de formodentlig 'træder ud' af EU. Men det Britiske Imperiums eksistentielle problemer rækker langt, langt ud over Brexit i sig selv. De er truet af halvdelen af menneskehedens 'udtræden' fra deres udplyndrings-mekanismer. De er truet af præsident Trumps skridt til 'udtræden' af de geopolitiske konfrontationer med Rusland og Kina. De er også truet af denne uges spirende alliance mellem Trump og Conte-regeringen i Italien, en alliance som kunne vælte hele EU-strukturen indefra.

Og selvfølgelig er de truet af deres egen overhængende konkurs, og det dilemma at selvom de opretholder eller øger de kvantitative lempelser, vil den spekulative boble af finansielle aktiver indsnævres og falde sammen; og hvis de sænker de kvantitative lempelser og hæver renten, kunne sammenbruddet udløses øjeblikkeligt. Som administrerende direktør for JPMorgan Chase, Jamie Dimon, jamrede i går, står vi over for en truende finansiell katastrofe: "Jeg vil ikke skræmme offentligheden, men vi har aldrig før haft kvantitative lempelser. Vi har aldrig før skullet omstyre ... og folk kan gå panik, når tingene ændrer sig."

I betragtning af denne elefant i lokalet, advarede Schiller Instituttets præsident Helga Zepp-LaRouche i dag endnu en gang imod den skingre anti-Kina-kampagne i Vesten. "Hvert skridt i retning af konfrontation er det modsatte af det nye paradigmes 'win-win' samarbejde, som formuleret i Lyndon LaRouches 'Fire-magts' forslag, hvilket er den nødvendige erstatning for det bankerotte transatlantiske finanssystem og dets fallerede,

gamle geopolitiske paradigme.

**BRIKS-landene i centrum for
en ny, retfærdig, økonomisk
verdensorden!**

**Enestående i
verdenshistorien: Hvordan
Kina forandrer verden!**

Af Helga Zepp-LaRouche, den 28. juli 2018

Inspireret af Kinas fabelagtige fremskridt finder der nu for tiden en strategisk nyorientering sted blandt udviklingslandene, hvorved der skridt for skridt opstår en økonomisk verdensorden baseret på helt andre principper. Medens Vesten forgæves forsøger at opretholde det neoliberale økonomiske systems gamle verdensorden, arbejder flere og flere nationer sammen med BRIKS-staterne, Shanghai-samarbejdsorganisationen (SCO) og andre regionale organisationer inden for rammerne af det nye silkevejsinitiativ på grundlag af et samarbejde til gensidig fordel. Man demonstrerer derved, at verden kan udformes meget mere menneskeligt, end EU demonstrerer med sin barbariske flygtningepolitik,

“Jeg vil have den kinesiske model, fordi det, som Kina har opnået, er utroligt. Den måde, Kina har overvundet fattigdommen på, har intet sidestykke i historien!” – dette er en udtalelse fra Pakistans nyvalgte statsminister, Imran

Khan, der samtidigt meddelte, at han vil besvare ethvert positivt skridt fra Indiens side for at forbedre forholdet til Pakistan med to skridt fra hans side. Præcist den samme stemning gjorde sig gældende ved det netop afsluttede topmøde for BRIKS – altså Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika – i Johannesburg, der var fuldstændigt præget af Den nye Silkevejs ånd, der hævder ikke mindre end, at alle verdens nationer har ret til at udvikle sig på grundlag af videnskabelige og teknologiske fremskridt, og at der er opstået en ny ære for menneskeheden.

Den kinesiske præsident Xi Jinping understregede i sin tale på topmødet, hvor også Indonesien, Tyrkiet, Argentina og rigtig mange afrikanske statsoverhoveder deltog, at det internationale samfund befandt sig ved en skillevej og måtte udvikle en helt ny form for internationale forhold. Med en begejstret kulturoptimisme, der er helt forsvundet i Europa, betonedes Xi det videnskabelige fremskridts afgørende rolle som drivkraft for den økonomiske opbygning. "Videnskab og teknik udgør som de primære produktivkræfter en uudtømmelig kraft, der driver den menneskelige civilisations udvikling fremad." Menneskeheden har foretaget kæmpe udviklingsspring fra landbrugs- til industrisamfund og står nu foran nye videnskabelige og teknologiske revolutioner og industrielle forvandlinger. Hvis staterne griber de chancer, der frembyder sig, kan de opnå en dynamisk økonomisk vækst og dermed et bedre liv for deres befolkninger.

Xi fortsatte med at sige, at der lå større udviklingsmuligheder i Afrika end på noget andet kontinent, og derfor havde det et større udviklingspotentiale end noget andet område i verden. BRIKS ønskede derfor at forstærke samarbejdet med Afrika og lade dette samarbejde blive til forbillede for udviklingen af syd-syd-forholdene. Denne intensivering vil forstærkes yderligere på det forestående forum for Kina-Afrika-samarbejde i Beijing til september, hvor integrationen med det økonomiske bælte-initiativ skal føres

videre. Også den indiske statsminister Modi fremførte, at fredsbevarelse og Afrikas udvikling havde den højeste prioritet for hans regering. Man meddelte også, at man agtede at oprette et Mahatma Gandhi – Nelson Mandela – center. Præsident Putin berettede i sin tale, at Rusland agtede at "tænde lyset" på det afrikanske kontinent og forsyne det med energi, fremfor alt med atomenergi, hvor Rusland for tiden har udviklet sig til den teknologiske fører i verden.

Stigningen i handelen mellem Kina og Afrika inden for de sidste 40 år er enorm: Fra 765 millioner \$ i 1978 har samhandelen allerede nået 170 milliarder \$ i 2017 for at ligge på 400 milliarder årligt i de kommende år. I det hele taget stiger BRIKS-landenes økonomiske betydning voldsomt: i det forløbne år androg disse landes samlede bruttonationalprodukt over 17 billioner \$ og dermed mere end EU's. Præsident Xi havde før topmødet ud over de Forenede arabiske Emirater også aflagt statsbesøg i Senegal, Rwanda og Sydafrika fulgt af Mauritius i tilknytning til topmødet. Kinas og Indiens regeringer har også besluttet sig for fælles investeringer i Afrika i sammenhæng med det Nye Silkevejsinitiativ. En yderligere byggesten til den nye økonomiske orden er konceptet "BRIKS-plus", en platform, der skal udbygge det økonomiske og også strategiske samarbejde mellem endnu flere stater og regioner. Det er blandt andet de deltagende landes hensigt at skaffe stemmeret i IMF til et stadigt større antal medlemsstater fra denne blok for at kunne påvirke afgørende beslutninger.

Samarbejde eller konfrontation

Xi Jinping understregede under topmødet også energisk det synspunkt, med en tydelig henvisning til Donald Trumps trusler om importtold, at der ikke gives nogen vindere i en handelskrig. Man stod foren valget mellem samarbejde eller konfrontation, mellem gensidige fordele eller muligheden for at gøre sin nabo til tigger, men at de, der fulgte denne kurs, i sidste ende blot ville skade sig selv.

Netop denne effekt har man allerede kunne iagttage ved sanktionerne mod Rusland, som flere eksperter her i landet anser for en ulykke, da de har tvunget Rusland til at genopbygge flere af de produktionsområder, der ødelagdes under Jeltsin-årenes chokterapi, og samtidigt til at fordybe forholdet til Kina og Asien. Og ligesom ved de (af den amerikanske kongres) påtvungne sanktioner fra USA's og EU's side mod Rusland, har Trumps trusler om importtold over for Kina øjensynligt den af ophavsmændene oversete virkning, at de blot fremmer BRIKS-landenes samarbejde og øger deres ønske om en mere retfærdig og afbalanceret verdensorden.

På et seminar hos Chongyang Finansinstitut på Renmin-universitetet i Beijing påpegede Putins økonomiske rådgiver Sergej Glazjev, at det i betragtning af den dårlige tilstand i de vestlige økonomier, der stadig havde stærk fokus på spekulation frem for produktiv økonomi, burde komme til et stadig tættere samarbejde mellem de nye silkevejsinitiativer, mellem BRIKS og SCO. Og hvis trykket på disse stater skulle vokse yderligere, så ville det blot fremskynde tendensen til ikke længere at afvikle den internationale handel i dollars, men i de pågældende landes valutaer.

Af den kinesiske regerings årsberetning, som statsminister Li Keqiang for nylig fremlagde under et ledelsesmøde i statsrådet, fremgik det tydeligt, at Kina vil gøre alt for at beskytte landet mod virkningerne fra et nyt sammenbrud i det transatlantiske finanssystem. Stillet over for store internationale udfordringer vil Kina vedtage en hel pakke af forholdsregler for at styrke den produktive økonomi, heriblandt skattelettelser for investeringer i grundforskningen, 200 milliarder \$ til infrastruktur, et krav om kreditudstedelse til små og mellemstore virksomheder, såvel som en entydig bekæmpelse af "zombiefirmaer" og enhver form for spekulation.

Den dynamik, der for tiden udvikles med den kinesiske model og BRIKS som centrum, er resultatet af en årtierlang politik fra

IMF's og Verdensbankens side, der med deres krav om såkaldte strukturtilpasninger og betingelser for udviklingslandene ikke blot har forhindret disse landes udvikling, men derudover har gennemført en gigantisk kapitaloverførsel fra disse lande til det neoliberale finanssystems banker. Af denne politik, som vi blandt andet har en stor del af flygtningekrisen at takke for såvel som de på løgne byggede krige i Sydvestasien og Nordafrika, har BRIKS og mange udviklingslande draget en lignende slutning som af Asien-krisen i 1997, hvor megaspekulanter som George Soros spekulerede adskillige asiatiske landes valutaer ned til indtil 80% af deres tidligere værdi.

Vi i Vesten har lige præcist det valg, som Xi Jinping har præciseret. Vi kan tage mod Kinas mangehånde tilbud og sammen med BRIKS og andre stater hjælpe med til at opbygge Afrika, Sydvestasien og Latinamerika industrielt og dermed samtidigt virkeliggøre et fremtidsperspektiv for os selv. Dette vil under alle forhold kræve et farvel til kasinoøkonomien og indførelse af en Glass-Steagall-bankopdeling såvel som oprettelsen af nationalbanker og oprettelsen af et nyt Bretton-Woods-kreditsystem.

Eller vi kan forsøge at holde fast i det nuværende, håbløst bankerotte, neoliberale finanssystem, der er indrettet på profitmaksimering for eliten på bekostning af en stor del af befolkningen samt udviklingslandene. Så har vi valget mellem et nyt krak, denne gang langt værre end i 2008, og et af dollarsammenbruddet udløst finanssammenbrud, såfremt staterne i den nye økonomiske blok værger sig i fællesskab mod en konfrontation fra USA's side.

Vi har følgende valg: Enten genopfrisker vi her i USA og Europa vore bedste traditioner, det vil sige Alexander Hamiltons amerikanske økonomiske system og principperne fra det tyske økonomiske mirakel efter anden verdenskrig og traditionerne fra vor klassiske kultur – og så arbejder vi sammen med Kina og BRIKS med på at udvikle verden. – Eller

vi vil selv være skyld i, at vore kulturer snart opstilles i de afrikanske og asiatiske museer som eksempler på samfund, der ikke var overlevelsesegnede i moralsk henseende.

zepp-larouche at eir.de

POLITISK ORIENTERING den 26. juli 2018:

**BRIKS-topmøde i Sydafrika:
Kina viser Afrika vejen ud af
fattigdom**

Se også 2. del.

Med formand Tom Gillesberg

Video 2. del 5 min.:

Lyd:

POLITISK ORIENTERING: Før Trump-Putin møde:

Schiller Instituttets konference markerer overgang til det nye paradigme. Se også diskussionen.

Med formand Tom Gillesberg

Video, indlæg:

Video, diskussion:

Lyd:

**Sergei Lavrov: Historien er i
færd med at skabe en ny
verdensorden;
Vestens ønsker vil ikke
stoppe det**

29. juni, 2018 – I et bredt dækkende interview i dag til UK's Channel 4 News, kom den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov ind på nogle afgørende, globale udviklinger og

fremførte, at den »post-vestlige verdensorden« allerede er i færd med at blive udviklet, blive formet, og »vil tage lang tid«.

Det er, sagde han »en historisk epoke ... vist er det, efter fem eller så århundreder med det kollektive Vestens dominans, så at sige, ikke særlig let at tilpasse sig til kendsgerningerne om, at der findes andre økonomiske, finansielle og politiske kraftcentre – Kina, Indien, Brasilien, afrikanske lande vil i høj grad begynde at komme frem«. Rusland, forklarede han, »ønsker at blive en selvstændig, global spiller ... i den betydning, at vi ikke ønsker at krænke international lov – folkeretten – og internationale normer«. Men, »det er ikke sådan, at Rusland former denne verdensorden; det er historien«, sagde Lavrov. »Det er selve udviklingen.«

Han understregede, at det ikke er muligt at ignorere disse nye, økonomisk og finansielt magtfulde lande. »Man kan faktisk ikke ignorere deres rolle i verdenshandlen og verdensøkonomien.« Der foregår bestræbelser på at bremse for det, udtalte han, fordi »det er meget pinefuldt at miste et halvt årtusindes dominans over verdens anliggender ... jeg kan huske, da folk plejede at diktere dagsordenen for Indien, Afrika, Asien og andre steder, og nu forstår de, at den tid er forbi.«

Lavrov afviste behændigt, at interviewerens bragte til torvs, standardanklagerne mod Rusland, om Skripal-sagen, støtte til den syriske »morder«, Bashar al-Assad, Mueller-efterforskningen osv. Næsten alle anklagerne imod Rusland indeholder vendinger som »højst sandsynligt«, »efter al sandsynlighed«, »vi har god grund til at antage«, bemærkede Lavrov, men »jeg tror ikke, Dronningens tankegang [i *Alice i Eventyrland*] vil sejre«, dvs., »dommen først, domsafsigelsen senere ... det kan ikke fungere på den måde«. Med hensyn til Skripal-sagen sagde han, at han ikke ville udelukke et britisk stats-coverup, især eftersom London har nægtet at levere nogen information eller beviser.

Med hensyn til den særlige anklager Robert Muellers efterforskning af Ruslands angivelige indblanding i USA's valg i 2016, sagde han, »at forsøge at grave noget frem, der skulle bevise, at vi har afgjort fremtiden for det mægtigste land på Jorden gennem en eller anden Internettjeneste, er latterligt. Jeg forstår, at Demokraterne i USA virkelig er ret nervøse. Jeg forstår, at UK er nervøst. Der fremkom læk i *Times*, der sagde, at regeringens medlemmer er nervøse for, at D. Trump og V. Putin skal komme godt ud af det med hinanden«.

Det 30 minutter lange interview, som foregik på engelsk, er udlagt som video og tekst på Udenrigsministeriets webside: http://www.mid.ru/en/foreign_policy/news/-/asset_publisher/cKNonkJE02Bw/content/id/3285972

Singapore-modellen må anvendes på globalt plan. LaRouchePAC Internationale Webcast, 22. juni, 2018

... I denne appel opfordrede Helga Zepp-LaRouche til at anvende denne model, Singapore-modellen, til situationen i Europa, hvor hele den såkaldte alliance, den europæiske alliance, den Europæiske Union, nu opløses i splittelse og kaos over det, der lokalt set synes at være en fuldstændig uløselig og umedgørlig flygtningekrise. I stedet anbefaler Helga LaRouche, at EU omgående afholder et topmøde mellem de ledende europæiske lande, afrikanske ledere og den kinesiske præsident Xi Jinping for at indlede en proces for samarbejdende, økonomisk udvikling i Afrika for at løse problemerne med

fattigdom og krig, som er roden til masseimmigrationen ind i Europa af afrikanere, der søger at flygte fra denne situation. Denne løsning ville omgående møde troværdighed hos afrikanerne takket være den gode vilje, der nu eksisterer over for Kina på det afrikanske kontinent, pga. de økonomiske udviklingsprojekter, som Kina allerede har igangsat dér i form af det forlængede Bælte & Vej Initiativ.

Lad os nu se på USA. Nøjagtig den samme model kan anvendes på spørgsmålet om migration her i Amerika på den nordlige og sydlige halvkugle. I stedet for at forsøge at adressere symptomerne, kan vi, hvis vi i stedet bruger Singapore-modellen til at adressere roden til denne krise, løse den. Den kan ikke løses på sine egne vilkår, men den kan løses, hvis man introducerer en ny dimension i denne geometri. Hele områder af Mellem- og Sydamerika er blevet ødelagt af disse kapløb-mod-bunden-politikker for billig arbejdskraft, frihandel, udplyntring fra Wall Street-gribbefondes side, og udbredt vold og en tilstand, hvor man ikke kan regere, pga. narkokartellerne og narkobanderne, som disse tilstande afføder, og hvor mange af dem hvidvasker deres narkopenge gennem disse selvsamme Wall Street-banker. Dette er den sump, der må dræneres gennem den omgående genindførsel af Glass-Steagall, som ville lukke disse kriminelle foretagender med pengehvidvask og lyssky penge ned. I stedet må man vedtage Lyndon LaRouches Fire Økonomiske Love for at øge arbejdskraftens produktivitet her i USA og bringe USA ind i dette Nye Paradigme for økonomisk udvikling. Men det ville også udgøre en bro til at bringe hele Bælte & Vej Initiativet ind i de amerikanske lande som helhed. Den Nye Silkevej kunne forlænges gennem et Beringstræde-tunnelprojekt, der forbinder Eurasien med Nordamerika. Hele dette højhastigheds-jernbanenet og andet, kan dernæst forlænges mod syd ind i Mellem- og Sydamerika. Dette bør være emnet for et omgående topmøde mellem præsidenterne Trump og Xi Jinping, sammen med andre statsoverhoveder og ledere af de suveræne nationer i Mellem- og Sydamerika. Dette ville udgøre midlerne til at løse den

gærende handelskrig mellem USA og Kina ved at fjerne den såkaldte handelsubalance gennem tredjeparts-udviklingsprojekter, som ville være til fordel for begge nationers økonomier. Igen en win-win-løsning. Denne handelskrig er meget farlig. Helga Zepp-LaRouche understregede i dag, at dette er noget, der ikke blot er protektionisme; dette skal på ingen måde fortolkes som en god politik. Dette er faktisk meget farligt i det nuværende strategiske og økonomiske miljø.

Her følger engelsk udskrift af hele webcastet:

THE SINGAPORE MODEL MUST BE APPLIED GLOBALLY

LaRouche PAC International Webcast for Friday, June 22, 2018

MATTHEW OGDEN: Good afternoon! It's June 22, 2018. My name is Matthew Ogden, and you're joining us for our Friday evening broadcast from larouchepac.com.

As you can see, the title of our show today is "The Singapore Model Must Be Applied Globally". As our viewers know,

and as we discussed extensively on Monday, Helga Zepp-LaRouche has issued a statement for wide circulation in which she praises

the breakthrough which occurred in Singapore in the summit between President Trump and Chairman Kim Jong-un, as you can see

depicted in this picture here [Fig. 1]. She said, "You have to realize that this is an enormous breakthrough. You saw yesterday's adversaries becoming tomorrow's friends," as Donald

Trump said many times during his trip to Singapore. This was done

through shared and mutually beneficial win-win agreements. This

is both between the United States and North Korea; but also take note, this is between the Republic of Korea – South Korea – and North Korea, otherwise known as the DPRK. What Helga Zepp-LaRouche did in this statement is that she called for this model to be applied to other adversarial situations in order to unlock similar win-win solutions. Crises which, if you looked at them just in the small, in the regional setting, would seem intractable and insoluble; but as soon as you bring in a new dimension, as was done in the case of the Korean Peninsula, those crises can be unlocked and new solutions are available on the table. That new dimension is emphatically the One Belt, One Road initiative; the New Paradigm that China has championed. Development truly is the new name for peace. What Helga Zepp-LaRouche did in this statement is that she called to apply this model, the Singapore model, to the situation in Europe in which the entire so-called alliance, the European alliance, the European Union, is disintegrating into disunity and chaos over what seems like in the small to be a completely insoluble and intractable refugee crisis. Instead, Helga LaRouche recommended that the EU immediately host a summit between the leading European countries, African leaders, and Chinese President Xi Jinping, in order to initiate a process of collaborative economic development in Africa in order to resolve the problems of poverty and warfare which are the root causes of the mass migration into Europe of Africans seeking to escape

this

situation. Now this solution would be instantly credible among the African nations, due to the good will which now exists towards China on the African continent because of the economic development projects which China has already undertaken there in

the form of the extended Belt and Road Initiative.

Now, let's take a look at the United States. That exact same model can be applied to the migration issue here in the Americas

in the Northern and Southern Hemispheres. Instead of attempting

to address the symptoms, if we instead use the Singapore model to

address the root cause of this crisis, we can resolve it. It cannot be resolved within its own terms, but it can be resolved

if you introduce a new dimension to this geometry. Whole portions

of Central and South America have been destroyed by race-to-the-bottom cheap labor policies, free trade, looting by

Wall Street vulture funds; and emphatically widespread violence

and ungovernability because of drug cartels and the drug gangs that they spawn, many of whom launder their drug money through these very same Wall Street banks. This is the swamp which must

be drained through an immediate reinstitution of Glass-Steagall,

which would shut down these criminal enterprises of money laundering and dark money. Instead, adopting Lyndon LaRouche's Four Economic Laws to increase the productivity of labor here in

the United States, and bring the United States into this New Paradigm of economic development. But also, it would serve as a

bridge to bring the entire Belt and Road Initiative into the Americas as a whole. The New Silk Road could be extended through a Bering Strait tunnel project connecting Eurasia to North America. That entire high-speed rail network and otherwise, can then be extended southward into Central and South America. This should be the subject of an immediate summit between President Trump and President Xi Jinping, along with other heads of state and leaders of the sovereign nations of Central and South America. This would be the means to resolve the brewing trade war between the United States and China, by eliminating the so-called trade imbalance through third-party development projects which would benefit the economies of both nations. Again, a win-win solution. This trade war is very dangerous. Helga Zepp-LaRouche emphasized today that this is something which is not mere protectionism; this is not in any way to be construed as a good policy. In fact, this is very dangerous in the current strategic and economic environment.

But if you take a look at this application of the Singapore model, bring China in on it. The United States and China in collaboration can help develop these countries of Central America, South America, and the Caribbean. China has immense credibility in South America right now as well, just like in Africa. Indeed, we're seeing numerous Latin American nations already in the process of officially aligning themselves with China on the Belt and Road Initiative. For example, you can see in this picture here [Fig. 2], Bolivian President Eva Morales travelled to Beijing this week to meet personally with

President

Xi Jinping. They signed several commitments for trade and economic development collaboration, including a commitment for collaboration on the Belt and Road. Morales elevated the status

of the bilateral relationship between China and Bolivia to the level of "strategic association"; which he had also just done during a trip which he had just concluded immediately preceding

his trip to China, during a state trip to Russia. During which,

he and President Putin also had elevated their relations to the

status of a strategic association; which Morales also indicating

his interest in allying Bolivia with the Eurasian Economic Union

as well.

Now in China during this trip, President Morales signed a document which committed Bolivia to collaborating with China to

jointly build the Belt and Road Initiative, saying that this will

mean economic development and peace throughout the continent and

expressing that it is his hope that by working together with China to build the Belt and Road, this would also contribute to

expanding cooperation between China and Ibero-America in general.

Which sentiment President Xi seconded, saying that the Belt and

Road offers a new platform by which China's relations with Ibero-America as a whole can be strengthened. So, this is very significant. This is just one example of these nations of Central

and South America realigning themselves away from this failing

trans-Atlantic system and towards this new emerging Eurasian system with both China and also with Russia.

At the same time President Morales was in China, also there was a delegation from the Dominican Republic who were also discussing economic development projects in the Dominican Republic; specifically ports, highways, sanitation projects, urban development. But also discussing broader development and trade cooperation between China and the Caribbean generally. Were

this collaboration to be generalized across the entire region, and also if the United States were to come onboard as a full participant in this development vision, this – and only this – would address the root cause of the current migration crisis which we are observing. Ending the poverty and ending this cycle

of violence which is driving millions of people to flee their homelands. At present, 200 million out of the current 650 million

people who live in Ibero-America as a whole and the Caribbean, 200 million live in poverty; which could all be changed through

this sort of vision. Remember, China's vision is to eliminate poverty in China in a few short years. Why could this commitment

not also be extended to other regions of the world that are in desperate need of that kind of vision? Again, the New Paradigm of

the New Silk Road spirit is the key here to unlock this seemingly

intractable crisis now plaguing the Western Hemisphere; just as

in the case of the Middle East, of Africa as we discussed previously, and as we observed in the up-to-this-point successful

solution which has now been committed to in North Korea.

Thus, the Singapore model should be applied to the entire world. This breakthrough, what we just observed in North

Korea,

represents an entirely new era of possibility. And indeed, as President Trump said, the past does not define the future; everything now has changed. But we need to seize this opportunity. As we've discussed, this vision – what we just discussed with the case of Europe, China, and Africa, and also this case of the United States, China, and South America – this

vision is by no means impossible. In the wake of his success in

North Korea, President Trump now seems committed to continue to

kick over the British geopolitical chessboard, and usher in an entirely new paradigm of relations among nations. The premier example of this, of course, is his upcoming summit with Russian

President Vladimir Putin; which by all indications seems to be in

the process of being planned for some time during the month of July – possibly coinciding with President Trump's trip to Europe

for the NATO heads of state meeting. This prospect has sent the

entire British geopolitical establishment into absolute hysteria.

Take for example, this article [Fig. 3] which just appeared in the *Times of London* under the title, "Trump and Putin Plan Talks during Europe Trip". You can see here the subtitle is, "Alarm in Whitehall ahead of NATO Summit." This is what the article has to say:

"Donald Trump and Vladimir Putin are preparing to meet during the US president's visit to Europe next month in a move that is causing alarm in Whitehall.

"The prospect is adding to fears over Mr. Trump's commitment to NATO and the effect on his trip to Britain....

"The prospect of a meeting between Mr. Trump and Mr. Putin appalls British officials. 'It's unclear if this meeting is

after

or before NATO and the UK visit. Obviously after would be better

for us,' a Whitehall official said. 'It adds another dynamic to

an already colorful week.'...

"A senior western diplomatic source said that a Trump-Putin meeting before the NATO summit would cause 'dismay and alarm', adding: 'It would be a highly negative thing to do.'

"NATO is due to discuss an escalation of measures to deter Russian aggression. 'Everyone is perturbed by what is going on and is fearing for the future of the alliance,' a Whitehall source said."

So you can see, absolute hysterics on the part of the British geopolitical establishment. They fear what President Trump could commit to with President Putin, and that indeed, the

end is nigh for this entire NATO, anti-Russia, British geopolitical regime in Europe and the United States. Now what we're seeing is a mortal threat to British geopolitics. We're seeing in many instances a new era beginning to emerge. None of

these cases should be taken in isolation; but in fact, we should

see that the entire global strategic geometry is in fact in the

process of a rapid change and a complete realignment of nations

is in the process. This is really the fear that the geopolitical

establishment has had since the very beginning of President Trump's Presidency; that he could be a loose cannon. He won't be

an Obama or a Bush, who were just following their orders.

Instead, he will assert the sovereignty of the United States and

he'll pursue an entirely new alignment among the great powers.

That's what we're seeing: Collaboration among the United States, Russia, and China. This has been the key in the breakthrough in Korea, and it remains the key to unlocking the other outstanding problems that are facing the world.

In the immediate aftermath of the breakthrough in Singapore, South Korean President Moon Jae-in also made a three-day state visit to Russia, to discuss the outcome of the summit and to discuss the path forward; including how North Korea, South Korea,

and Russia will have a future relationship. This trip included a

bilateral meeting between himself and Russian President Vladimir

Putin. During this trip, Moon addressed the State Duma, making him the very first South Korean head of state to have ever done

so. He urged a trilateral alliance between South Korea, North Korea, and Russia; and he urged Russia to "join a northeast Asian

economic community" amid an historic paradigm shift on the Korean

Peninsula. So, this article [Fig. 4] that you're now seeing on the screen, titled "Moon Promotes Trilateral Ties in Russia", reported extensively on this trip. This is what this article had

to say:

"President Moon Jae-in urged Russia to join a Northeast Asian economic community amid 'a historic paradigm shift on the

Korean Peninsula' in a speech to the Russian legislature, the first by a South Korean leader, in Moscow on Thursday.

" 'When a peace regime on the Korean Peninsula is established, economic cooperation between North and South Korea

will become regularized and expand to trilateral cooperation involving Russia,' Moon said before the State Duma, the Russian legislature's lower house.

"On Thursday, Moon kicked off a three-day state visit to Russia, the first by a South Korean president since Kim Dae-jung's trip in 1999.

"In his speech to the Duma, Moon mentioned his first summit with North Korean leader Kim Jong-un in April and the result of that meeting, the Panmunjom Declaration. He also touched on the subsequent North-U.S. summit, the first ever between the leaders of both countries, earlier this month.

"South Korea and Russia are already researching and discussing trilateral cooperation in rail, gas and electricity, Moon said, adding that cooperation in these areas can create 'a strong foundation for a Northeast Asia joint economic community.'

" 'A stable peace regime between South and North Korea will enable the advancement of a multilateral peace and security cooperation regime in Northeast Asia,' Moon said.

"The president called for expanding technological cooperation with Russia, which is leading in basic science. Combined with Korea's strength in information technology, the two countries can 'jointly lead the way toward a new era of the fourth industrial revolution.'

"He also emphasized the development of Russia's Far East region. At the Eastern Economic Forum last year, Moon proposed building 'nine bridges' between South Korea and Russia in gas, rail, electricity, shipbuilding, job creation, the Northern Sea Route, seaports, agriculture and fishing.

“Moon also shared his so-called New Northern Policy aimed at creating an economic region that connects Korea to the Russian Far East, Northeast Asia and eventually Europe.

” ‘The Korean people desire peace and co-prosperity not only on the Korean Peninsula but all of Northeast Asia,’ Moon said.”

That article also notes that Moon will be attending the South Korea versus Mexico World Cup game during his visit to Russia. But here you can see a second article [Fig. 5] which was

published in the {Korea Herald}, which also reports on the trip;

including some extensive quotes from President Moon’s speech. So,

let me just share this quote, which I think really makes clear what his vision is:

“There is a grand historic transition underway on the Korean Peninsula. Now the two Koreas step toward the era of peace and cooperation, leaving behind the times of war and confrontation.

Once a peace regime is established on the Korean Peninsula that

is when an era of South-North economic cooperation will take off

in earnest. I believe it must be a three-way cooperation that includes Russia. In the case of railways, when those of South and

North Korea are connected, and the cross-border railways are linked with Russia’s Trans-Siberian Railway, direct shipment of

goods from South Korea to Europe will be possible. This will be a

great economic gain to North Korea as well as South Korea. And of

course, it will be a great help to Russia, too. Also, in the case

of Russian gas, Russia’s natural gas can be supplied to North

Korea through a gas pipeline, and to South Korea and to Japan through a sea underwater pipeline.”

So, this is a beautiful vision of what the future of this region can be, and you can see he also included the role of Japan

in this. But this kind of connectivity, connecting South Korea through North Korea and then via the Trans-Siberian Railway all

the way to Europe; this is the vision which has been what the LaRouche movement has promoted for decades, as the Eurasian Land-Bridge or this New Silk Road. Specifically this vision to be

able to travel from the very tip of South Korea all the way to the coast of Europe on the Atlantic. This kind of vision is now a

possibility, a very strong possibility because of the peace that

was established on the Korean Peninsula through the efforts of President Moon, Chairman Kim, President Trump, and also the role

that Russia and China both played in that process. So you can see

that this is win-win economic development as the pathway towards

peace.

At the same time that President Moon was in Russia, his counterpart, Chairman Kim Jong-un of North Korea was in China; really, literally at exactly the same time. This was Kim Jong-un's third trip to China in just the past few months, and he

met directly with President Xi Jinping once again. The {Global Times} has an article [Fig. 6] which is titled “Kim's China Visits Cement Friendly Ties”. This article published in the {Global Times} reports extensively on Kim Jong-un's trip to China

this past week. Here's what this article had to say:

“Kim's visit might also foreshadow Pyongyang's shift to

economic revival as North Korea has the need to learn from China's experience on establishing special economic zones and reform and opening up. A group from the Workers' Party of Korea

visited China on May 16 to observe the country's economy, agriculture and technology. It shows that North Korea is trying

to learn the experiences of economic development from other countries. With its current system, it is very much possible that

North Korea learns from China and Singapore... There is no doubt

that North Korea will take economic development as its central task in the future...

"The crux of the regional integration in Northeast Asia is the Korean Peninsula nuclear issue and its peace regime. With China promoting the Belt and Road Initiative, North Korea could

be an important country connecting Europe in the west and Japan

in the east. Kim's visit not only shows North Korea's friendly relations with China, but also reflects the urgent need to consolidate the hard-earned achievements on the peninsula after

the Kim-Trump summit... [P]eace and stability on the peninsula will promote North Korea's economy and help regional integration

in Northeast Asia and even in the Asia-Pacific."

So once again, you can see this emphasis on regional integration. {Xinhua}, another Chinese newspaper, in its report

of this meeting between Chairman Kim and President Xi Jinping, listed two of the sites which Chairman Kim visited in the Beijing

area during this trip there. Both of them are critical to North

Korea's development. One was a Beijing rail traffic control

center; and the other was a national agricultural technology innovation park under the Chinese Academy of Agricultural Sciences. So, this is the future of North Korea looks like, emulating what China has been able to accomplish in its great economic miracle, and integrating into this entire region and ultimately into the entire extended Belt and Road Initiative globally. So once again, this is an example of economic development as the path to peace.

Now, Helga LaRouche addressed this extensively during her webcast yesterday, and she emphasized, as we said at the beginning of this broadcast today, that what has occurred at the

Singapore summit has unlocked the possibility of similar strategic miracles that could take place elsewhere globally.

And

that this Singapore model is exactly what should be applied both

in the case of what we're talking about with Europe and Africa,

but also as you'll see her elaborate more extensively here, in the case of China, the United States, and Central and South America. So, let me play that clip from Helga LaRouche's broadcast for you now.

HELGA ZEPP-LAROUCHE

: It is sort of obvious, that if

President Trump and President Kim Jong-Un are able to complete transform a very dangerous situation around North Korea within a

few months, into the total opposite, from the danger of being the

trigger point of World War III, to the absolutely hopeful perspective that North Korea can be integrated into the Belt and

Road Initiative, with the support of the United States, China and

also Russia; by basically promising security guarantees, lifting

eventually the sanctions, denuclearize completely, integrating North Korea with the Belt and Road Initiative making it a prosperous country, these were really groundbreaking developments. And as President Trump had said in his press conference, "the past does not determine the future."

That is obviously the proof that you can turn the worst situation around if you have an inspiration, a vision, and the political will to do so...

I think that the meeting between Putin and Trump is obviously the next important item on the strategic agenda. And I

think the fact that you have now active preparations for it, the

meeting could possibly take place in July, and possibly in Vienna, is also the result of the fact that the Russiagate has fallen apart. And as the Inspector General Horowitz said in the

Senate hearing, that this was only on the email scandal around Hillary Clinton, that there was absolute, unprecedented bias on

the part of all of these people [involved in the Clinton investigation] and that Trump was completely justified in firing

FBI Director Comey. So I think this has somehow freed Trump to move forward on this front.

But let me raise another issue, because there are obviously very bad escalations around this trade war. And tariffs which have been imposed – I mean Trump altogether raised the possibility of putting tariffs on \$450 billion in imports from China, and there are now countermeasures going into effect. Tomorrow the EU will put in countermeasures. Already, such countries as Turkey, Canada and Mexico are also putting up tariffs, and there is a big danger of an escalating trade war. All the media, from Russia, China, – the Chinese were very indignant, saying this is completely counterproductive; this

is a

lose-lose policy. There are many people who voted for Trump – farmers and industrialists, who are now hit by the effects of these tariffs and are in danger of going bankrupt. This is no good.

And what we have proposed, and what I have proposed with the Singapore approach, would be obviously a solution to this problem. Because if the United States and China would engage in

joint ventures to develop Central America, Latin America, South

America, the trade volume could be increased so significantly, in

a multilateral way, that the trade imbalance could be overcome by

{increasing} the trade. I would like to get this message out, in

particular, to the voters of Trump who are affected by these policies, the farmers, people who have cross-investments in part

in China, in part in the United States, who are in danger of going bankrupt, and that a lot of jobs are in danger as well.

I

would like to ask them to pick up this proposal, the Singapore solution proposal and get it to Trump. Because I think there are

some ideologues in the Trump camp who are also anti-China and who

are extreme neo-liberal free-traders and they are giving him advice which is really potentially turning his base away from him.

So Trump could continue to have his excellent relations with Xi Jinping, add to that an excellent relation to Putin; and then,

go in the direction what he has proven he can do already in Singapore with North Korea, he could do the same approach – naturally, the predicates are different, but the approach

would

be the same: that you turn a bad policy, a lose-lose policy into

the opposite, and you go on a win-win cooperation. And the world

is urgently in need of such a policy change. I think it can be done! The fact, that the Singapore summit took place, is the proof

that you can completely change a policy when it is leading nowhere.

The West right now is really faced with this decision in general, to either change policy, or collapse! And that is what

is at stake. So I would appeal to the Trump supporters to pick up

on this proposal and help us to turn this around.

OGDEN: So, this is a call to action from Helga LaRouche. As she said, history can indeed be changed, but you need the political will to do so. It's our responsibility to do so, to generate that political will. This is going to be done through an

educated leadership within the United States' citizenry. To conclude, what I'd like to do is to notify you, if you don't already know, that an 8-week class series on Lyndon LaRouche's method and economics will be beginning starting this weekend, tomorrow, Saturday. This class series is an essential ingredient

if you intend to develop the kind of leadership which is necessary to become a leading citizen in this nation right now,

and to understand the dynamics which are happening globally. As

you can see here, this class series, which is on Lyndon LaRouche's economic method, is what you need to know for the future of mankind. The article which was published in this week's

edition of {Executive Intelligence Review}, which sort of previews this class series, has an extensive description by those

who will be leading the class series about the contents of this.

You can see here on the screen the article which was published on

this subject, and the text of the description of this upcoming class series reads as follows:

“Starting June 22, LPAC will offer an eight-part class series on the science of physical economy. Completely untaught in

American universities today – despite the work of 19th century American economists Mathew and Henry Carey, Friedrich List, E. Peshine Smith and many others – physical economy is the only competent basis upon which a prosperous future for the United States, or any other country, could be established. Originally created by German scientist Gottfried Leibniz (1646-1716), and advanced by Benjamin Franklin and Alexander Hamilton among others, it was Lyndon LaRouche who achieved breakthroughs in physical economy in the 1950s that allowed him to accurately forecast, in nine different instances, crises in the financial system and the economy, all of which could have been averted. As

a result of his documented success, today LaRouche’s ideas are widely studied in China, Russia, and other countries.

“Shouldn’t these ideas be studied in the policy circles of the United States?

“During and after his successful campaign for President, Donald Trump called for implementing the American System of economics, but he has done little so far to demonstrate a scientific understanding of what that means in practice. Does he

have such an understanding? It is unclear. And yet a more important question is, do you know what the American System of economics is? Would you like to know all about real economics, not money? Are you ready to fight to gain that knowledge?...

“In an eight-week course in LaRouche’s economics, you will be challenged to question all of the accepted, but nonetheless false, axiomatic assumptions which have wreaked economic havoc on this nation and much of the rest of the world, increasingly since World War II, and which continue to be an obstacle to the creation of a New Paradigm of Global Peace based on Economic Development. More importantly, you will learn the anti-entropic scientific principles which underlie mankind’s limitless future. Most importantly, by challenging and having the courage to change your own axioms, you will be challenged to make the creation of that New Paradigm the mission of your life.”

So, as you can see here, this is the screen, this is the site at LaRouche PAC, the address is discover.LaRouchePAC.com. You can sign up for this class series; you have to register for it, and be a participant in this class series. Again, this begins just this weekend. We are looking forward to the outcome of this class series and to increasing the number of qualified, intellectual leaders of this country, as we continue to watch the world rapidly change.

Thank you very much for joining us here today, and please stay tuned to larouchepac.com.

CGTN publicerer artikel af EIR's Bill Jones om G7's fremadskridende dødsproces

11. juni, 2018 – China Global Television Network (CGTN) udgav 7. juni, 2018, en kronik af EIR's William Jones i sin rubrik for »Meninger«, som vi her bringer et længere uddrag af:

Redaktionelle bemærkninger: William Jones er chef for Executive Intelligence Reviews Washington-kontor, og han er ikke-bosiddende senior-fellow ved Chongyang Institut for Finansstudier, Kinas Renmin Universitet. Artiklen er udtryk for forfatterens mening, og ikke nødvendigvis CGTN's synspunkter.

Bestående af de større europæiske nationer, Canada, USA og Japan, repræsenterede disse lande verdensøkonomiens virkelige kraftcenter i 1980'erne, hvor G7 virkelig fik sin endegyldige form. De beslutninger, de vedtog, blev således reglerne for verdensøkonomien. Og disse beslutninger var ikke altid fordelagtige for størstedelen af verdens befolkning. Mange af dem var decideret katastrofale.

Den hastige udvidelse af det globale finanssystem, i modsætning til den stagnerende, fysiske økonomi, skabte en »finansboble«.

G7's manglende evne til at løse den finansielle nedsmeltning fra 2008 har affødt løgner om disse syv landes »skarpsindighed« mht. at holde økonomien på ret køl. Med de billioner af dollar, der blev brugt på bailout af disse »for-store-til-at-lade-gå-ned-investeringsbanker«, er »boblen« simpelt hen blot blevet større ...

Men G7 har ikke længere den samme vægt, det tidligere havde. Den voksende indflydelse af det asiatiske Stillehavsområde, og af især Kina, har på signifikant vis reduceret G7-nationernes indflydelse på det globale marked, og i globale anliggender ...

Alt imens verden i vid udstrækning stadig opererer inden for den gamle »geometri«, baseret på økonomiske og politiske betingelser, der var fremherskende i 1980'erne, så har den underliggende dynamik radikalt ændret sig. Nu tiltrækker G20's aktiviteter sig mere opmærksomhed end de Syv, og har større indflydelse ...

Og andre organisationer, såsom Shanghai Samarbejdsorganisationen og BRIKS, spiller nu en mere fremtrædende rolle i verdens økonomiske og politiske udvikling.

Alt imens den nye geometri for et globalt finanssystem er et bedre spejlbillede af forandringerne i de underliggende relationer i verdensøkonomien ... så har den imidlertid endnu ikke fået sin endegyldige form. Menneskehedens skæbne afhænger ikke længere udelukkende af beslutningerne, der ofte var arbitrære og egennyttige, hos en lille gruppe lande, der følte sig udstyret med magt til at regere verden.

https://news.cgtn.com/news/3d3d774d7959544f77457a6333566d54/s_hare_p.html

Foto: Chef for EIR's Washington-kontor, Bill Jones.

Xi angriber voldsomt

civilisationernes sammenstød på basis af nulsumsspil og opfordrer til ny international win-win- orden

10. juni, 2018 – Efter indledningsvist at citere Konfutse, brugte den kinesiske præsident Xi Jinping sin hovedtale til Shanghai Samarbejdsorganisationens topmøde 8.-9. juni til at understrege, at »Shanghai-ånden, en skabende vision, der transcenderer forældede koncepter, såsom civilisationernes sammenstød, kold krig og nulsums-mentalitet, har vendt et nyt blad i de internationale relationers historie og vundet voksende støtte fra det internationale samfund«. Han sagde, at »stræben efter samarbejde til gensidig fordel repræsenterer en stigende tendens«, og yderligere: »Alt imens vi fortsat hører en sådan retorik som civilisationernes sammenstød eller den ene civilisations overlegenhed over en anden, så er det imidlertid civilisationernes forskellighed, der opretholder menneskeligt fremskridt. Ja, gensidig læring mellem forskellige kulturer er en forhåbning, som alle folkeslag er fælles om ... Vi bør afvise koldkrigsmentaliteten og konfrontation mellem blokke og modsætte os praksisser, der går ud på at søge absolut tryghed for én selv, på bekostning af andre, for således i stedet at opnå tryghed for alle.

Vi bør være fortalere for ligeværdighed, gensidig læring, dialog og inddragelse mellem civilisationer. Det er vigtigt, at vi overvinder kulturelle misforståelser, sammenstød og overherredømme gennem udvekslinger, gensidig læring og sameksistens.«

Xi vendte sig dernæst mod specifikke forslag for SCO, inkl.,

at Kina vil etablere en ny, særlig lånefacilitet til \$4,7 mia. inden for rammerne af SCO Inter-Bank Consortium, for at skabe udvikling i SCO-nationerne. Han sagde, at »Shanghai-ånden er vores fælles aktiv«, der kan vejlede gruppen til at »opbygge en åben, inkluderende, ren og smuk verden, der nyder varig fred, universel tryghed og fælles fremgang. Til dette formål vil jeg gerne foreslå følgende:

- »Respektér hinandens valg af udviklingsvej ... styrk harmoni og enhed ved at søge fælles fodslag og tilsidesætte uoverensstemmelser.«
- »Bekæmp 'tre onde kræfter', som er terrorisme, separatisme og ekstremisme [og] styrk samarbejde omkring forsvarssikkerhed.«
- »Opbyg en stærk kraft til opnåelse af fælles udvikling og fremgang. Vi bør øge komplementariteten af vore respektive udviklingsstrategier, fortsat fremme Bælte & Vej-samarbejdet under princippet for levering af fælles fordele gennem udstrakt rådslagning og fælles bidrag, fremskynde facilitering af regional handel og fremskynde gennemførelsen af Aftalen om Facilitering af International Vejtransport, samt andre samarbejdsdokumenter. Kina vil byde alle parter velkommen til den første Kinesiske Internationale Importudstilling, der skal afholdes i Shanghai i november i år. Den kinesiske regering støtter opførelsen af et demonstrationsområde i Qingdao til Kina-SCO lokalt økonomi- og handelssamarbejde og vil etablere en komite for juridiske tjenester for SCO-medlemslande, og som skal yde juridisk assistance til erhvervssamarbejde ... «
- Xi støttede igangværende programmer, såsom »ungdoms-udvekslingslejren, samt sikre solidt fremskridt i samarbejdet om uddannelse, videnskab og teknologi, kultur, turisme, sundhed, katastrofehjælp og medier«. Han sagde ligeledes, at »Kina tilbyder at yde meteorologiske tjenesteydelser til alle parter, der bruger dets Fengyun-2 vejr-satellitter«.

- »Gennem at indgå i dialog med IMF og Verdensbanken og andre internationale finansinstitutioner, kan vi bidrage med vores andel til at løse brændpunkter og forbedre den globale regeringsstyrelse.«

Hele Xis tale til SCO-topmødet kan læses her:
http://www.xinhuanet.com/english/2018-06/10/c_137244587.htm

Foto: Kinas præsident Xi Jinping. Arkivfoto.

Xi Jinping påkalder ånden fra Konfutse for SCO's skabelse af en 'verden med varig fred'

10. juni, 2018 – I Xi Jinpings åbningsbemærkninger til banketten, hvor han bød delegationerne til Shanghai Samarbejdsorganisationens topmøde i Kina velkommen, vendte Xi sig mod Konfutse som kilde til de dybtgående og poetiske koncepter, der er nødvendige for at afstikke retningen for SCO's – og verdens – aktiviteter. Efter at fastslå, at det var en glæde at modtage hans gæster i Qingdao, Shandong-provinsen, sagde Xi, som det rapporteres af *Xinhua*:

»Shandong er Konfutses hjemprovins og konfucianismens fødested. Konfucianisme, der er en integreret del af den kinesiske civilisation, mener, at 'en retfærdig sag bør forfølges for det almene vel', og den er fortalende for harmoni, enhed og et fælles samfund for alle nationer, sagde Xi til gæsterne. Konfucianismens understregning af enhed og harmoni har meget til fælles med Shanghai-ånden[1], nemlig gensidig

tillid, gensidig fordel, ligeværdighed, rådslagning, respekt for forskellige civilisationer og forfølgelse af fælles udvikling, sagde han. 'Shanghai-åndens fokus på at søge fælles fodslag samtidig med, at man sætter forskelligheder i baggrunden og forfølger gensidigt fordelagtigt samarbejde, har vundet udbredt, international opbakning og støtte', sagde den kinesiske præsident.«

Senere, i sine officielle bemærkninger til topmødet, med titlen, »Bær Shanghai-ånden fremad for at opbygge et fællesskab for en fælles fremtid«, indledte præsident Xi sine bemærkninger med følgende:

»I denne vidunderlige juni måned er det mig en fornøjelse at byde jer alle velkommen til den pittoreske by Qingdao, til det 18. møde i Shanghai Samarbejdsorganisationens Medlemsstaters Lederråd. For mere end 2.500 år siden havde Konfutse, den store, kinesiske filosof, dette at sige: 'Hvilken fryd at venner kommer langvejs fra!' Det er derfor af særlig betydning, at jeg er vært for distingverede gæster i Shandong, Konfutses hjemprovins, til et topmøde, som vil kortlægge SCO's fremtidige kurs.«

I den samme tale påkaldte Xi ligeledes ideerne hos Mencius, en elev af Konfutse:

»Mencius, en anden kinesisk filosof fra gammel tid, observerede rammende, 'Når Konfutse ser ned fra toppen af Dongshan-bjerget, ser han det lokale kongerige Lu; når han ser ned fra toppen af Tai-bjerget, ser han hele landet.' I en tid, hvor verden undergår stor udvikling, transformation og tilpasning, må vi sigte højt og skue langt og holde trit med både verdens og vor tids underliggende tendens, for at arbejde for mere fremskridt for den menneskelige civilisation.«

Foto: Kinas præsident Xi Jinping taler til SCO's topmøde i Qingdao, Kina.

Jason Ross fra LaRouchePAC Videnskabsteam, USA, i København: Et nyt paradigme for verden for en bedre fremtid for menneskeheden

Jason Ross: »Vi har virkelig en utrolig mulighed netop nu for at ændre de koncepter, der udgør grundlaget for, hvordan vi træffer beslutninger – politiske beslutninger, økonomiske beslutninger, selv kulturelle beslutninger. Der har været et angreb på det aspekt af os, der gør os menneskelige. Hvis vi ikke havde en forbindelse til udødelighed; hvis vore liv ikke var i stand til at efterlade noget, til at gøre noget, der går ud over vores egen død, ville vi faktisk, rent kulturelt, ikke være andet end dyr. Vi ville være ligesom en slags dyr; vi ville udsøge os dejlige ting, og det er da rart at have god mad, jeg kan godt lide god mad, og det er en god ting, det er dejligt at have det sjovt; men uden denne evne til at leve på en måde, så man, mens man lever sit liv, ved, at det vil have værdi for altid, så er man ikke et helt menneske. Og man kan ikke fylde det tomrum ved at forsøge at have travlt for at skubbe denne følelse af tomhed væk, eller at forsøge at købe ting for at skubbe denne følelse af tomhed væk; man må

adressere det ved at gøre noget meningsfuldt. Og jeg mener, det er den største grusomhed ved det nuværende økonomiske system, som vi har i de fleste vestlige nationer; det skader økonomien; det gør folk fattigere; det koncentrerer rigdom hos mennesker, der arbejder i finansverdenen og assisterer den; det fortsætter Det britiske Imperium; og dets mest tragiske aspekt er, at det stjæler fra os, det tager fra mennesker det, der var blevet udviklet hen over århundreder som en kultur; en kultur, der gjorde det muligt for folk at gøre noget, der ville have mening efter deres død. Og det er det, vi må bringe tilbage som en del af at skabe et nyt paradigme. Det betyder, at vi har koncepter, der går længere end til det, Kina har foreslået med Bælte & Vej Initiativet. Det er et godt forslag. Der er mere at gøre. Det vil jeg komme nærmere ind på, og jeg vil, som denne rapport viser, specifikt tale lidt om Afrika som en case study, ved at sammenligne, hvordan det gamle paradigme har relateret til dette kontinent, og hvordan det nye paradigme relaterer til det.»

Video I: Jason Ross' præsentation

Video II: Diskussion

Se også den danske introduktion til rapporten:

»Forlæng den Nye Silkevej til Vestasien og Afrika: en vision for en økonomisk renæssance«.

Part 1:

Part 2:

Lyndon LaRouche: En Firemagtsaftale kan skabe et nyt, globalt kreditsystem

Leder fra LaRouchePAC, 2. maj, 2018 – Det britiske Imperium og dets allierede kræfter har lanceret en række koordinerede angreb på globalt plan, som er udtænkt at skulle sikre, at ingen holdbar koalition for udvikling og fred skabes omkring planetens fire, ledende magter – Rusland, Kina, Indien og USA. Disse angreb inkluderer eskalerende provokationer, der har til formål at udløse surrogatkrig i Mellemøsten (Iran og Syrien); i Ukraine; og på Koreahalvøen – og som alle igen har til formål sluttelig at eskalere til en global krig, med USA imod Rusland og Kina.

Samtidig, og med en omhyggeligt koreograferet timing, har samme britiske kræfter optrappet deres heksejagt mod præsident Donald Trump og tyer til at fiske efter potentiel skadelig information – en aktivitet, der er lige så ekstrem, som den er farlig. Den seneste af disse er den *lækkede* trussel, at den særlige anklager Robert Mueller måske vil indstævne præsident Trump til at besvare Muellers *ligeledes lækkede* 40 spørgsmål, ifald præsidenten nægter at besvare dem »frivilligt«.

Præsident Trump svarede selv skarpt i et tweet her til morgen: »Der er ikke tale om nogen forhindring af rettens gang (det er et set-up & en fælde). Det, der er tale om, er pågående forhandlinger med Nordkorea om atomkrig ...«

For nu at sætte sagen på spidsen: Det britiske fremstød for krig, og det britiske fremstød for at afsætte USA's præsident, er parallelle operationer, der har et enkeltstående formål. Der kan ikke være noget heldigt forsvar af præsidentskabet

imod Muellers beskudte operationer uden samtidig at stoppe fremstødet for at bruge Iran, Syrien, Korea og Ukraine til at udløse krig mod Rusland og Kina. Og modsat; det britiske fremstød for krig og for at kuldkaste hele det westfalske system ved at rive gyldig, international lov, folkeretten, i stumper og stykker med militærangreb og krige, kan ikke stoppes uden at besejre Mueller-FBI-kuppet imod præsident Trump.

Både Demokrater, Republikanere og Uafhængige – såvel som også folk i andre nationer – må vågne op til denne kendsgerning, før det er for sent. I kan ikke vælge, hvilken del af denne forenede, britiske operation, I ønsker at gå imod, og hvilken del, I ønsker at støtte, baseret på de ideologiske fordomme, I inderligt holder fast ved.

Tiden er inde til moral, anført af videnskab, sådan, som det eksemplificeres af Lyndon LaRouches forslag om en Firemagtsaftale.

LaRouches første, betydningsfulde præsentation af denne idé til en politik, kom på et Forum for strategiske og sikkerhedsmæssige studier i New Delhi, Indien, 3. dec., 2008. Dernæst udvidede LaRouche denne strategi i en tale den 10. okt., 2009, han holdt på det Globale offentlige Forum for Dialog mellem Civilisationers syvende årlige forsamling. LaRouche opsummerede denne tale fra Rhodos under et privat frokostmøde for diplomater i Washington, 4. nov., 2009.

Bemærkningerne ved dette frokostmøde, som vi her bringer uddrag af, blev fremsat næsten fire år *før* den kinesiske præsident annoncerede sin Nye Silkevejspolitik, som i dag kendes som Bælte & Vej Initiativet.

»Det var min opgave [på Rhodos] klart at præsentere, hvad en Firemagtsaftale mellem USA, Rusland, Kina og Indien, samt andre lande, der bringes ind i samme aftale, ville betyde for planeten. Det ville betyde, at vi kunne få en konvention, en

aftale, om skabelse af et nyt system, der skrotter det nuværende, monetære system, som kan skrottes, fordi det allerede er bankerot ...

»Rusland og Kina stod på randen af en aftale, i denne periode, i hvilken Kina har for en billion dollar i amerikanske statsobligationer, som USA skylder Kina ... Det, der grundlæggende set skete i forhandlingerne mellem Rusland og Kina, var et arrangement om at anvende den legitime gæld, som skyldes til Kina mod en forpligtelse fra USA's side, og til at bruge dette; monetisere det, ved at investere det i noget, der er produktivt, som ville være gavnligt for Asien. Og Rusland og Kina aftalte et storskala-projekt for transport og relaterede systemer.

Planen var, ikke at stoppe dér: Planen er at udvide denne form for aftale til Sydøstasien generelt, og til at inkludere Indien. Nogle af os har en plan for at bringe USA ind i samme arrangement. For, den kombinerede magt af USA, Rusland, Kina, Indien og nationer, som ønsker at være tilknyttet dem i denne form for venture, er den største, økonomiske magt på planeten. Hvis denne planetære magt beslutter at gøre det, der må gøres, kan vi reorganisere og genopbygge verden og hurtigt skifte over fra en nedadgående udvikling og til en opadgående udvikling. Det er den valgmulighed, vi har.

Omdrejningspunktet er: USA, Rusland, Kina og Indien. Uden en aftale mellem disse fire nationer vil en sådan økonomisk genrejsning af verden ikke være mulig. Med disse fire nationer, samt andre nationer – såsom, umiddelbart, Sydøstasien, Korea, Japan og så fremdeles – andre nationer kommer med ind, og nu taler vi om muligheden for et generelt program, om skabelse af et nyt fastkurssystem, som et kreditsystem, ikke et monetært system, men derimod et kreditsystem baseret på fastkursaftaler, til langfristet samarbejde om infrastrukturinvesteringer, som vil være drivkraft for udviklingen af produktive investeringer.

Med infrastruktur mener vi først og fremmest storskala-transport: moderne jernbaner, og overlegne jernbanesystemer [maglev], til transport over land. Formålet er at kunne rejse over land igennem Eurasien, gennem Beringstrædet og ind i landene på det amerikanske kontinent; og gennem Mellemøsten og ind i hele Afrika. Vi kan således skabe forbindelser med denne form for massetransit, som er mere effektive end transport over vand, og som vil udgøre en drivkraft for udvikling i alle de områder, igennem hvilke et sådant jernbanesystem og relaterede systemer rejser.«

Xi Jinpings hovedtale for Boao Forum: Vi må søge medinddragelse og harmoni

10. april, 2018 – Den kinesiske præsident Xi Jinping holdt sin hovedtale for Boao Forum for Asien her til eftermiddag, hvori han advarede imod »arrogance«, men tilbød en olivengren mht. spørgsmålet om importtold.

Xi opfordrede andre lande til at afholde sig fra at »søge dominans« og til at »afvise magtpolitik«.

Alt imens han ikke nævnte uoverensstemmelsen med USA over importtold, sagde han, at de, der ignorerer »tidens tendenser« mod åbenhed, ville blive »ladt tilbage og henvist til historiens skraldespand«.

Han understregede: »Den Kolde Krig og nulsums-mentaliteten ser malplaceret ud i dagens verden. Arrogance, eller en fokusering

kun på egne interesser, kommer ingen vegne. Kun fredelig udvikling og samarbejde kan virkelig bringe win-win-resultater, eller 'alle vinder'-resultater«. Han sagde: »Vi har brug for en koordinering af politikker. Nationer bør ikke forsøge at underbyde hinanden, men bør forblive forpligtet til gensidige fordele og til at støtte det multilaterale handelssystem. Vi har brug for at søge medinddragelse og harmoni«.

Alt imens han gentog sit principielle standpunkt og sin bekymring over lande, der træffer »ensidige forholdsregler« uden at tage hensyn til de passende internationale institutioner, så tilbød han også en olivengren mht. spørgsmålet om skænderiet mellem USA og Kina over handel. Han gentog de forpligtelser, som premierminister Li Keqiang indgik på Folkets Nationalkongres om, at Kina ville åbne mere op, ikke ville kræve teknologioverførsel fra firmaer, der ønskede at investere i Kina, ville fremme procedurerne for udenlandske firmaer, der investerede i Kina, og ville styrke beskyttelse af intellektuelle ejendomsrettigheder (IPR). Han sagde også, at Kina ville overveje at reducere importtold på biler og slække på restriktionerne for udenlandsk ejerskab i automobilsektoren »så snart som muligt«, en direkte respons på Trumps tweet mandag, hvor han klagede over importtolden på biler. Præsident Xi gentog, at Kina var gået ind i en »ny fase for åbenhed« og var forpligtet over for at gøre Kinas finansielle sektor og varefremstillingssektor mere åbne for udenlandske investeringer, og han erklærede dernæst yderligere, at Kina i år ville »sænke betydeligt« importtolden på biler.

Kina ville aldrig søge at »true nogen andre« eller afsætte det internationale system, sagde han. Xi sagde, at han for fem år siden lancerede Bælte & Vej Initiativet, hvor over »80 lande har underskrevet aftaler med Kina; »det er måske nok Kinas idé, men dets ideer vil være til gavn for hele verden. Kina har ingen geopolitiske beregninger, søger ingen ekskluderende

blokke og påtvinger ingen andre forretningsaftaler«, sagde han.

Foto: Kinas præsident Xi Jinping holder hovedtalen på Boao Forum Asien, 10. april, 2018.

Lyndon LaRouche: Det britiske Imperium er stadig den civiliserede verdens fjende nr. 1

Jason Ross: Ingen forstår briterne bedre end Lyndon LaRouche. Alt imens Storbritannien ikke længere hersker over havene eller verden med skibe, fly og imperiehære, så inficerer deres måde at tænke på kulturer i hele verden og former den måde, hvorpå folk analyserer og opfatter virkeligheden. Storbritannien udøver også magtfuld kontrol over verdens finanssystem gennem City of London og deres indflydelse over Wall Street. De har haft utrolig succes med at bondefange vore eliter til at være overbevist om, at amerikansk råstyrke med britisk hjerne bør kontrollere verden.

Men, hvor mange flere amerikanske liv skal ofres, og hvor mange flere ofre for unødvendige, geopolitiske krige skal dø og lide i hele verden på vegne af britiske, geopolitiske strategier, før vi udrydder dette barbariske system?

Lad os lytte til LaRouche:

Sergei Lavrov: Vesten er bange for at miste sin dominans og for en ny, retfærdig, multipolær verdensorden

15. marts, 2018 – I en tale i går i Moskva på forummet, »Rusland: Mulighedernes land«, kommenterede den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov indsigtsfuldt den »nervøse« respons fra USA og dets vestlige allierede på »Ruslands comeback som en ligeværdig partner, som ikke påtvinger andre noget, men som ikke tolererer diktater eller ultimatummer. Vore vestlige partnere reagerer meget smertefuldt på dette«, sagde han, rapporterer TASS.

Lavrov forklarede, at »vi søger ikke konfrontation med nogen. Vi ønsker at samarbejde med alle på lige vilkår, på basis af gensidig respekt, og at søge en interessebalance og gensidigt acceptable fremgangsmåder«. Han fortsatte, »det, vi imidlertid ser nu, er, at USA og dets vestlige allierede er enige om, at den 500 år lange periode med vestlig dominans i globale anliggender er ved at nå vejs ende«. Overgangen til en ny, multipolær, demokratisk og retfærdig verdensorden vil vare

meget længe, »men allerede nu er denne overgang smertefuld for dem, der i århundreder har været vant til at regere verden. De er vant til at sidde ved roret«, sagde Lavrov.

Han rapporterede, at Moskva snart vil annoncere forholdsregler som respons til Londons udvisning af russiske diplomater i går og erklærede, at Theresa Mays regering er »desperat«, fordi den bl.a. ikke kan opfylde de løfter, den har afgivet til den britiske befolkning i forbindelse med Storbritanniens udtræden af EU, sagde han til Sputnik. De britiske påstande mod Rusland er uhyrlige, sagde han. Rusland er »parat til at genoprette partnerskabet med den Europæiske Union, når vore europæiske naboer ikke længere ønsker« at efterligne USA's russofobi, inkl. sanktioner og provokationer, »og når de ikke længere er interesseret i at tolerere de uhyrlige handlinger, som vi har set fra den britiske regerings side, og som går langt ud over grænserne for elementær anstændighed«.

Foto: Den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov sagde, at Theresa Mays regering er »desperat«, fordi den bl.a. ikke kan opfylde de løfter, den har afgivet til den britiske befolkning i forbindelse med Storbritanniens udtræden af EU.

Kina: Vore lån kræver aldrig sikkerhedsstillelse

11. marts, 2018 – Talsmand for Kinas Udenrigsministerium Geng Shuang afviste en udtalelse af lederen af Xiamen Universitetets Center for Sydøstasiatiske Studier, Zhuang Guoto, som i en artikel i Global Times sagde, at kinesiske lån til Filippinerne vil kræve, at man aftaler, at råmaterialer stilles som sikkerhed. Zhuang havde hævdet, at »kinesiske lån

som regel ledsages af aftaler om tilbagebetaling, som benytter visse naturlige resurser som sikkerhed«. Dette har vakt bekymring i Filippinerne med hensyn til kinesiske lån til deres infrastrukturprojekter.

Geng Shuang afviste professorens påstand: »Kina har aldrig bedt, og vil aldrig bede, de relevante lande om at bruge naturlige resurser som sikkerhedsstillelse i låneaftaler. I samme ånd ydes vores assistance og støtte til Filippinerne uden nogen vedhæftede bånd.« Med hensyn til prof. Zhuangs udtalelse sagde Geng, at han »kun repræsenterer sig selv, og ikke den kinesiske regerings officielle holdning«.

Han sagde yderligere, at »Kina vil ikke knytte spørgsmålet om det Sydkinesiske Hav sammen med bilaterale, økonomiske og handelsmæssige samarbejdsprojekter«, og at Beijing fuldt og helt støtter præsident Rodrigo Dutertes politik for »Byg, byg, byg«. Han sagde, at den kinesiske regering og finansielle institutioner også har ydet finansiell støtte til Filippinerne, inkl. præference-køberkreditter (kortfristede lån til udenlandske købere til at afslutte købet, -red.), og har assisteret Filippinerne i udstedelse af panda-lån (lån, der udstedes af en ikkekineser i kinesisk renminbi, -red.), som har sikret gennemførelsen af relevante projekter.

Foto: Kinas premierminister Li Keqiang vinker til studenter, der vifter med kinesiske og filippinske flag, under hans besøg til Malacañang palads i Manila, november, 2017.

Britisk

geopolitisk

imperiepolitik kollapse; Theresa May forsøger desperat at kontrollere Trump

Leder fra LaRouchePAC, 13. marts, 2018 – Den britiske premierminister Theresa May har opført et show à la Churchill over det, der fremstår som en forgiftning af en russisk dobbeltagent i London. Hun og udenrigsminister Boris »Col. Blimp«[1] Johnson har givet Rusland et 24-timers ultimatum og krævet NATO's støtte til, at UK konfronterer Rusland og et muligt angreb mod Syrien. Tirsdag eftermiddag kontaktede May præsident Donald Trump pr. telefon for at forsøge at overtale ham til at angribe Rusland.

Uheldigvis for hende var Churchill selv en ivrig bruger af giftvåben på slagmarken, »udslettelsesbombning« – som han udtrykte det – og af giftgasangreb mod civile fra »laverestående racer«. Mange i verden husker Det britiske Imperiums historie og er bevidst om dets aktuelle bevæbning og styring af den saudiske folkemordskrig mod Yemen.

Og UK er selv i besiddelse af den sjældne, kemiske nervegift, som May hævder, blev brugt af russere i London.

Men Mays desperation kommer i realiteten af den kendsgerning, at den geopolitiske doktrin, briterne i århundreder har fremmanet, kører på pumperne. Den er i færd med at blive besejret af en ny politik, kendt som den Nye Silkevej og af Kinas præsident betegnet som »menneskehedens fælles fremtid«.

Kina har bragt et nyt, produktivt, globalt boom med infrastrukturbyggeri ind i verden og sammen med det, en idé om stormagtsrelationer, baseret på respekt og gensidig udviklingshjælp til andre nationer. Præsident Trump har gentagne gange valgt at understrege sin fremragende, gensidigt respektfulde relation med Kinas præsident Xi Jinping, og deres

samarbejde kunne endda stabilisere Koreahalvøen.

De af britisk efterretning skabte »Russiagate«-skandaler i USA, der har til formål at enten tvinge Trump ind i en konfrontation med Rusland, eller også tvinge ham ud af embedet, fortsætter med at kollapse – nu med Husets Efterretningskomite, der har afsluttet sine efterforskninger og erklæret, »intet at finde«.

Præsident Vladimir Putins tale 1. marts har erklæret NATO-politikken med omringning af Rusland med NATO's strategiske førsteangrebskapacitet for forældet og død. Det kan ikke ignoreres. Selveste USA's Forsvarsministerium har nu erkendt, at USA's ABM-systemer ikke vil virke mod Ruslands strategiske våben. Som præsident Putin sagde, så er forhandlinger, baseret på gensidig respekt, den bedste politik for begge lande.

May kunne være på nippet til at blive udskiftet som premierminister af leder af Labour-partiet, Jeremy Corbyn, der faktisk har massiv støtte i den britiske befolkning, til dels for at have afvist krigskonfrontation med Rusland.

Hvad enten den britisk PM kan få præsident Trump til at sige »Rusland gjorde det« i dag eller ej, så er hendes problem af en dybere karakter. Som Helga Zepp-LaRouche i dag kommenterede, så er det establishment, som May repræsenterer, allerede besejret i en kamp, de har tabt på forhånd – og hvor de kæmper for britisk imperiepolitik til den bitre ende. Det nye paradigme for stormagtsrelationer, som Kina står i spidsen for, er i færd med at skubbe den længe dominerende, britiske, geopolitiske doktrin ud af den historiske scene.

USA under Trump kan undgå »Thukydide-fælden« og samarbejde, til gensidig fordel for alle nationer.

Men kan det genoplive sin industri, produktivitet, sin storhed som rumfartsnation, sin videnskabelige dygtighed – eller endda sine borgeres forventede levetid? Kan det skabe kredit for at udskifte sin nedbrudte, økonomiske infrastruktur?

Det er her, både Trump og Kongressen er ved at forlise. Og det er, hvad en tilslutning til den Nye Silkevej vil betyde.

Foto: Præsident Donald Trump køber tydeligvis ikke PM Theresa Mays B-S-, under konferencen i Davos, 2. jan., 2018. (Public Domain)

[1] Britisk tegneseriefigur fra trediverne. Blimp er pompøs, opfarende, chauvinistisk og en britisk stereotype. Figuren er opkaldt efter en spærreballon, kendt som en 'blimp'. (-red.)

Vesten er blevet overlistet; men krigsmagerne er i panik og tilskynder til krig

Leder fra LaRouche PAC, USA, 11. marts, 2018 – Vesten har »gået i søvne i deres arrogance«, sagde Helga Zepp-LaRouche i denne weekend; først kom de for sent til båden med Kinas Nye Silkevej, og nu er de blevet overlistet af Vladimir Putins dramatiske annoncering den 1. marts om, at Rusland med held har udviklet våbensystemer, baseret på nye fysiske principper, der gør missilforsvarssystemet, der er deployeret omkring Rusland og Kina, ubrugelige og forældede. Det ynkelige forsøg på at miskreditere Putins annoncering som værende et svindelnummer, baseret på den kendsgerning, at de brugte animationer snarere end videoer til at demonstrere det nye, hypersoniske missil, faldt i dag til jorden med det Russiske Forsvarsministerium, der udlagde videoer af den succesfulde testning af Kinzhal aero-ballistiske, hypersoniske missil (se nedenstående rapport).

Responserne fra den kriminelle bande, der udgjorde Obama-administrationen – og som i stigende grad nu afsløres af modige medlemmer af Kongressen som medskyldige i det britiske MI6's bestræbelse på at bringe Donald Trumps amerikanske regering til fald – har nu åbenlyst bekendt kulør og etableret en ny organisation ved navn, »National Security Action«. Organisationen, en bogstavelig talt 'blå bog' over persongalleriet i Obama-administrationen, har udtrykkeligt til formål at fjerne Trump fra præsidentskabet og vende tilbage til Obamas forberedelse til krig med Rusland og Kina. Sammensat af 68 af de ledende medlemmer af Obama-administrationen (de bør kaldes »68-erne« til ære for udløsningen af modkulturen i 1960'erne, som drev landet ud i økonomisk og social disintegration), så erklærer deres politiske programmer, at Trump er »uegnet til at lede«, at han har vist »ansvarsløshed« for at have afsløret og udrenset korruptionen i FBI og andetsteds og, det mest åbenlyst, at, »i stedet for at konfrontere Vladimir Putin for dennes skamløse og fortsatte angreb på vort demokrati, så bukker Trump for Moskvas luner« og nægter at »forsvare sig over for Kina«. Mens sandheden er, at Trumps besøg til Beijing sidste november hjembragte \$283 mia. i kinesiske investeringer i amerikansk infrastruktur, industri og landbrug som en del af Trumps forpligtelse over for en genrejsning af amerikansk økonomi, så bliver dette ignoreret af de ynkelige »68'ere«, der i stedet klager (uretmæssigt) over, at »Trump's familieføretagender fik særlige aftaler, efter Trump mødtes med den kinesiske præsident«.

Ironisk nok, så går en af deres klager ud på, at »Trump's uberegnelige opførsel har hævet risikoen for en katastrofal konflikt med Nordkorea«. Dette dokument blev udgivet den 27. februar, blot få dage før det historiske gennembrud 8. marts for en løsning af Koreakrisen, da Trump aftalte at mødes med Kim Jong-un til atomnedrustningsforhandlinger. Det var Obama-administrationen, der nægtede at forhandle med Nordkorea – ja, de hilste faktisk Nordkoreas atomvåbenbyggeri velkommen,

eftersom det udgjorde et påskud for den massive oprustning af atomvåben og missilsystemer omkring Kina, kendt som Obamas doktrin, »omdrejningspunkt Asien«. Trump har erklæret dette »omdrejningspunkt« for forbi og har opnået gennembruddet i Korea ved at arbejde tæt sammen med Kina og Rusland. Så hvem er det, der »hævede risikoen for en katastrofal konflikt«, og som stadig gør det i dag?

Kendsgerningen er, at Silkevejsånden er i færd med at vinde, og de nationer, der bliver ladt tilbage, har kun sig selv at takke for at holde fast ved City of London og Wall Street snarere end at lytte til Lyndon LaRouches vise ord om at genindføre det Amerikanske System for fysisk økonomi og tilslutte sig den Nye Silkevej.

Foto: Vladimir Putin besvarede spørgsmål fra NBC-ankerman, Megyn Kelly. Interviewet blev optaget i Kreml den 1. marts, 2018, og i Kaliningrad den 2. marts. (en.kremlin.ru)

**Schiller Instituttets
spørgsmål på konferencen:
Magt og politik i Mellemøsten
og Nordafrika
arrangeret af Dansk Institut
for Internationale Studier og**

Udenrigsministeriet

Schiller Instituttets medlemmer og partnere stiller spørgsmål om den positive rolle, Kina spiller i Vestasien og Afrika, med den Nye Silkevej (Bælte & Vej Initiativet) d. 31. januar 2018 ved et møde, arrangeret af Dansk Institut for Internationale Studier (DIIS) og Udenrigsministeriet, med titlen "Magt og politik i Mellemøsten og Nordafrika". Se video:

Schiller Institute in Denmark intervention at Middle East/North Africa conference

COPENHAGEN, Feb. 2, 2018 (EIRNS) – Members of the Schiller Institute Denmark went to an event hosted by the Danish Institute for International Studies and the Ministry of Foreign Affairs on "New Trends in Power and Politics in the Middle East and North Africa" on Jan. 31. The conference speakers included the Danish foreign minister (who didn't take questions) and international and Danish think tank analysts. About 200 people attended the event, and it was live-streamed. The main theme of the conference was that now there is an unstable political vacuum in the area due to the end of the neo-liberal world order. The Schiller Institute intervention was to bring the potential of new paradigm into the discussion. Two of the Schiller Institute members asked questions calling for the USA and Europe to join the New Silk Road, as Lyndon LaRouche has been calling for, and together with China build up Africa and West Asia with a win-win spirit as opposed to geopolitics, as French president Macron lately called for. Our upcoming seminar on Extending the New Silk Road to West Asia and Africa was also mentioned. (A woman from the German Marshall Fund in the U.S. Said that the Chinese investments were a great potential, but we have to see if we can go along with what the political price tag may be, another woman from the Carnegie Institute in Washington said that the U.S. should not join the Silk Road, which was just to benefit

Chinese interests, but pick and choose what to participate in.) One question was about why there was not more support in the U.S. for Trump's policy to cooperate with Russia and China, (a man from the Atlantic Council said that the problem is that Russia is on a different page on Syria), and the last question was about our campaign to end geopolitics, and which group of investors attached most conditions to their investments, the Transatlantists or the Chinese. Mehran Kamrava answered, that the Chinese investments in the MENA region were purely economically oriented.

NYHEDSORIENTERING JANUAR

2018:

Macron tilslutter Frankrig den Nye Silkevej

Nu må Danmark på banen af formand Tom Gillesberg:

Den franske præsident Emmanuel Macrons besøg i Kina 8.-10. januar, hvor han annoncerede, at Frankrig vil samarbejde tæt med Kina om Xi Jinpings Bælte og Vej-Initiativ, er et glædeligt og dramatisk skifte i international politik. For første gang markerede en vestlig stormagt, tilmed et af de fem permanente medlemmer af FN's sikkerhedsråd, at man vil forlade det fejlslagne, gamle, vestlige paradigme, hvor man har insisteret på en unipolær verdensorden med USA som verdens politibetjent, der sikrer, at private finansielle interesser med centrum i London og New York kan diktere, hvad der foregår i verdensøkonomien. Hvem, der kan få udvikling og hvem, der skal leve på tredje klasse. Kina har de seneste årtier formået at løfte 700 mio. kinesere ud af dyb fattigdom og ønsker med

Bælte & Vej-Initiativet at gøre det samme muligt for resten af verdens nationer. Det anerkendte Macron og erklærede, at Frankrig vil deltage i denne proces, særligt i Afrika, hvor Kina er i gang med at udvirke infrastrukturelle mirakler, og hvor Frankrig har en lang kolonihistorie og (mener Macron) en forståelse for, hvad der rører sig blandt afrikanerne. Han fremhævede, at man ikke må gentage kolonialismens fejltagelser, som han mente, at Frankrig har sin del af ansvaret for, men have en inkluderende investeringspolitik, hvor alle kan være med. ...

Download (PDF, Unknown)

Kinas initiativ: Fra undergang gennem selvdestruktion til velstand og fremgang.

Tale af Natalia Vitrenko, leder af Ukraines Progressive Socialistparti, på Schiller

Instituttets konference, 25-26. nov., 2017

Den eksisterende verdensorden er forældet. Så længe, den fortsætter, vil menneskeheden være truet af spredningen af konflikterne i Mellemøsten, Ukraine og Nordkorea til en atomar Tredje Verdenskrig, og af det verdensomspændende, spekulative finanssystems krak, som vil blive lige så destruktivt. Det er mislykkedes de internationale, globaliserede institutioner, skabt af de førende, kapitalistiske lande under USA's auspicier – Den internationale Valutafond, Verdenshandelsorganisationen, NATO, Verdensbanken og den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling (EBRD) – at løse ét eneste af de mest presserende problemer, menneskeheden konfronteres med: hungersnød, milliarder af menneskers manglende adgang til lægehjælp og uddannelse, narkoafhængighed, handel med mennesker og deres organer og grasserende terrorisme på alle planetens kontinenter. Det er grunden til, at 15.000 videnskabsfolk fra 184 lande udgav deres anden Advarsler til Menneskeheden den 13. nov., 2017 (den første var i 1992), hvor de identificerer globale trusler og foreslår måder til deres løsning.

På denne baggrund kan fornuftige mennesker ikke undgå at forstå behovet for et radikalt skifte i paradigmet for internationale relationer og modellen for globalisering. I det historiske forløb er det nu sket, at Kina har foreslået det nye paradigme. Denne fem tusind år gamle civilisation, der på kreativ vis har vedtaget den nyeste model for en socialistisk økonomi.

Download (PDF, Unknown)

Japan deltager i Kinas initiativ for Ét Bælte, én Vej

5. dec., 2017 – På en reception i anledning af Dialogen mellem kinesisk-japanske entreprenører og tidligere topembedsfolk i Tokyo, den 4.-5. dec., gav den japanske premierminister Shinzo Abe, idet han understregede behovet for åben, økonomisk aktivitet i hele Asien, sit tilsagn til Japans deltagelse i Kinas initiativ, Ét Bælte, én Vej. Han sagde: »Jeg er overbevist om, at Japan vil kunne samarbejde godt med Kina, som har fremlagt sit initiativ for Ét Bælte, én Vej« i et frit og åbent, Indo-Stillehavsområde ... At imødekomme krav om solid infrastruktur i Asien gennem samarbejde mellem Japan og Kina vil, ud over de to landes økonomiske udvikling, yde et betydeligt bidrag til asiatiske folks velstand«, rapporterer *Kyodo News*.

Abes beredvillighed til at deltage i Bælte & Vej var forventet, efter en artikel fremkom i det japanske *Yomiuri Shimbun* den 28. nov. om, at Abe-regeringen overvejer at give sin støtte til, at japanske selskaber kan gennemføre fælles projekter med kinesiske selskaber langs med det af Kina formulerede økonomiske projekt for Ét Bælte, én Vej, for at »forbedre relationer mellem Kina og Japan og opnå Kinas samarbejde omkring at forhindre Nordkoreas atomvåben- og missiludvikling«. Artiklen nævnte også, at dette er fremkommet efter et møde mellem premierminister Shinzo Abe og den kinesiske præsident Xi Jinping under G20-topmødet i Tyskland i juli måned. »Under mødet beskrev Abe projektet som et 'initiativ med potentiale' og udtrykte sin beredvillighed til at samarbejde«, skrev artiklen.

Denne tredje runde af Dialogen mellem kinesisk-japanske entreprenører og tidligere topembedsfolk så, iflg. *Xinhua*, deltagelse af den tidligere, kinesiske vicepremierminister, Zeng Peiyan, og tidligere japanske premierminister, Yasuo Fukuda, sammen med også 70 erhvervsledere.

Foto: Japans premierminister Shinzo Abe (venstre) mødtes med Kinas præsident Xi Jinping under G20-topmødet i Hamborg, juli, 2017.